Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26491
Copyright: Admont, Benediktinerstift

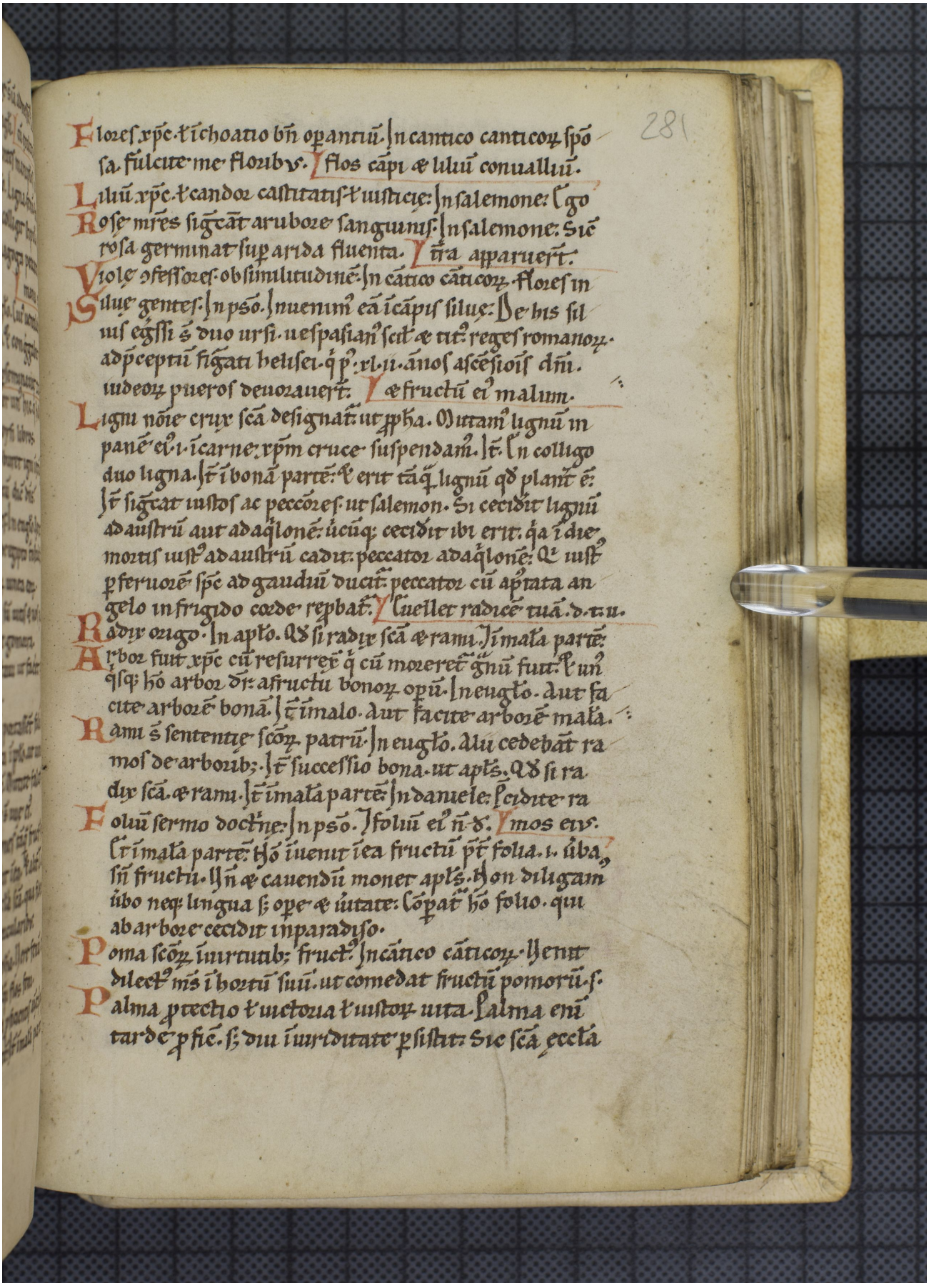

Floreſ xp̃e t̃ choatio bñ opanciũ ſn cantico canticoꝝ ſpõ
ſa. fulcite me floribꝫ. ℣ flos cãpi æ lilii conuallii.
Lilii xp̃e t̃ candor caſtitatiſ t̃ iuſticię: ſn ſalemone: ſ go
Roſe mr̃es sig̃cãt arubore ſanguiuſ: ſn ſalemone: Sic
roſa germinat ſup arida fluenta. ℣ t̃ra apparuer̃t.
Violę confeſſoreſ: obſimilitudinẽ: ſn cãtico cãticoꝝ. floreſ in
Siluę gentes: ſn pſõ. ſnuenim eã icãpis ſiluę: De his ſil
uis egſſi ſ duo urſi. uespaſian ſcĩ æ tit̃ reges romanoꝝ.
adp̃ceptũ figãtu beluſei. q̃ p̃. xl. u. ãnos aſcẽſioiſ dñi.
iudeoꝝ pueroſ deuorauer̃t. ℣ æ fructũ ei malum.
Ligni nõie cruꝝ ſcã deſignat̃: ut ꝓpha. Mittam lignũ in
panẽ eo. i. icarne: xp̃m cruce ſuſpendam. ſt̃. ſn colligo
duo ligna. ſt̃ i bonã partẽ: t̃ erit tãq̃ lignũ qđ plant̃ ẽ:
ſt̃ sig̃cat iuſtoſ ac peccõreſ: ut ſalemon. Si ceciđit lignũ
ad auſtrũ aut adaq̃lonẽ: ũcũq; ceciđit ibi erit. q̃a i die
mortis uſt̃ ad auſtrũ cadit: peccator adaq̃lonẽ: Q̃ uſt̃
p̃feruorẽ ſpẽ ad gauđiũ ducãt̃: peccator cũ ap̃rata an
gelo in frigido cord̃e reꝑbat̃. ℣ ſuelle t̃ radicẽ tuã. d. t. u.
Radix origo. ſn apl̃o. Q̃ ſi radix ſcã æ ramꝰ. ſi mala partẽ:
Arbor fuit xp̃e cũ reſurrexit̃ q̃ cũ morer̃t̃ gñũ fuit. t̃ un
q̃ſq; hõ arbor dr̃: a fructu bonoꝝ opũ. ſn euglõ. aut fa
cite arborẽ bonã. ſt̃ i malo. aut facite arborẽ malã.
Rami ſ sententię ſcõꝝ patrũ. ſn euglõ. Alii cedebãt ra
mos de arboribꝫ. ſt̃ ſucceſſio bona. ut apl̃s. Q̃ ſi ra
dix ſcã æ ramꝰ. ſt̃ i malã partẽ: ſn danele: ſcidite ra
Folii ſermo doctr̃ine. ſn pſõ. Folii ei ñ d̃. ℣ mos eius.
Cri malã partẽ: hõ iuenit̃ ſea fructũ p̃t̃ folia. i. ũba
ſñ fructu. Hñ æ cauendũ monet apl̃s. Hon diligam
ũbo neq; lingua ſ; ope æ ũtate: cõpat̃ hõ folio. qui
ab arbore ceciđit in paradiſo.
Poma ſcõꝝ iuuentutib; fruct̃. ſn cãtico cãticoꝝ. Hi entr
dilect̃ mꝰ i hortũ ſuũ. ut comedat fructũ pomorũ. ſ.
Palma p̃tecto t̃ uictoria t̃ uſtoꝝ uita. Palma eñ
tarde p̃fic̃. ſ; diu iuuenitate p̃ſiſtit: Sic ſcã eccl̃a